



¿Que 'ls en sembla?

I.

La expansió popular del diumenge pròxim transcorregut, originaria de la generositat dels veïns de la plaça de Mercadal, com la del penúltim diumenge a càrrec del veïnat de la plaça de Llupions, hauria de continuarse en cada festa, y en distint indret de la vila, fins a últims del mes de Setembre, perquè a part de que les famílies del barri ahont se celebra algun festeig disfraten un dia de saludable esbarjo y proporcionan als demés conveïnents distrauvers bé y honestament, té l'inapreciable ventatja de fomentar relacions amistoses y especialment de consolidar el to de vila estiuenc que tants beneficis reporta als propietaris y comercians.

Ab molta facilitat es logra quan hi ha bon desitj, encomenant els treballs a una Comissió, molesties que's sopor tan sempre gustosament si's limita la

empresa a sardanes y jochs infantils, com s'ha practicat en les dos plasses qu'hem referit.

Anys passats un bon patrici organisava una tanda de sardanes cada dimarts per durant la temporada estiuena ab fondos recaudats per suscripció y l'Ajuntament hi corresponia ab altre, 'n dia diferent, també setmanal.

Sensa desdenyar els bons oficis del patrici aludit, ens agradarà més el promoure l'animació en la vía pública per medi de la festa de carrer, com tenim dit, una dominical; encara que en algú veïnat la repetissen per no quedar cap setmana en blanch, puig entenem poch correcte que 'ls forasters que'ns honren convivint una temporada ab nosaltres hagin de contribuir ab un céntim sisquera en que resulti atractívola en Ripoll l'estació d'estiu.

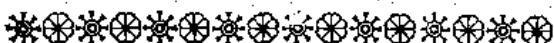
De tots modos l'Ajuntament no hauria de *correspondre*; guiat per el afany de conquerir pera la vila la nota de atractívola, de propulsar la concorrença de famílies forasteres, caldrà que invertis cad' any una respèc-

table cantitat pera festivals públichs gratuïts y pera millorar, ja que les condicions climatològiques tan ho abonen, les topogràfiques del terme municipal.

Una població eminentment fabril com la nostra no sembla pas apropiat pera mereixer la predilecció dels barcelonins; no ho sembla, pero ho es, en gracia de que 'ls obrers ripollesos tenen fama de comportarse correctament. Si haguessim de demostrar la educació social de nostres obrers ens bastaria fer esment de l' acullida respectuosa que 's dispensá fa més de un any a la peregrinació de les filles de Maria, residenciades en varies poblacions de la província de Barcelona, a la Santíssima Verge de nostre imponentable Monastir.

Comensi, donchs, l'Ajuntament donant l' exemple, acordi l'inversió de una cantitat pera què 'ls dijous o altre dia de cada setmana fins a últims de Septembre se toquin sardanes al passeig de Ragull, y estimuli als vehins a que reviscolin la costum de celebrar festa de carrer cada diumenge en un, ja que a part de no ser empreses de gran cost tenen la ventatja de la compensació, indiscretible pera els interessos materials, y especialment morals perque priven desafurs a la moralitat y mermes de salut.

MATÍAS.



Efemèrides Ripolleses

6 Agost de 1162

Fetxa de la mort del Comte de Barcelona Ramon Berenguer IV, anomenat el Sant, en qui s' efectuà l'unió de Catalunya y Aragó pel casament del príncep català ab Petronilla, filla única

del rey aragonès Ramir II el *Monjo*. No solament per aquest fet adquireix gran relleu la figura del últim comte privatiu de Barcelona y primer rey aragonès, de nissaga catalana, puig sostingué, ademés, varies guerres a la Provensa, ajudà als castellans a la presa d' Almeria y netejà d' alarbs a Catalunya prenent la plaça de Lleyda, Tortosa y altres poblacions riberenques del Ebre.

Viatjant per Italia hont anava a conferenciar ab l' emperador Frederich *Barbarroja*, l' atrapa la mort, en el dia esmentat, al burch Sant Dalmau prop de Génova. Dos dies abans havia otorgat testament, confirmant les donacions a Santa Maria de Ripoll per ell fetes y ordenant sobretot que son cadavre fos portat al Monastir.

Así se cumplió—diu D. Prosper de Bofarull—trasladando el cadáver de este gran príncipe desde Génova a dicho Real Monasterio donde yace y se conserva su sepulcro, que el autor del *Gesta Comitum* y muchas escrituras antiguas dicen ser de plata. Consiste en una gran caja de madera sostenida por ocho columnas de piedra comun, que antes eran 4 de madera, dentro la cual hay otra caja que contiene su esqueleto íntegro; pero antes de la invasión de los franceses en Junio de 1794 se conservaba tambien íntegro todo el cadáver, que se mostraba á veces á algunas personas de distinción.

El sepulcro estaba en efecto adornado con muchas planchas de plata, que los franceses robaron en dicho año, y aun abrieron el ataúd, removieron y sacaron el cadáver, y se llevaron una espada muy larga que estaba junto al mismo; lo que ha sido la causa de haberse desechar ó conservado menos íntegro que el de su padre D. Ramon Berenguer III. Sobre el mismo sepulcro, en la parte hoy exterior y antes interior de la primera caja, estan pintadas las armas de Cataluña y la efígie del Conde sentado con espada y cetro. A continuació copia l' inscripció y hermós elogi fúnebre en llati, que 'n Pellicer tradueix en sa obra sobre 'l Monastir.

Per haver mort en olor de santetat, les despulls d'aquest Comte foren colocades dins del temple y no al claustre com els altres; y si be es veritat que may se li donà culte, no obstant se li tributaven honors especials. A més del solemne aniversari en el dia 6 d' Agost, totes les processons claustrals, fins dels dies més clàssichs, paraven devant el sepulcre y s' cantava una absolta y oració particular en sufragi de llur ànima. L' abat Andreu de Casaus qui regia l' abadía a

principis del segle passat, va suprimir aquesta costum per no estar conforme a la rúbrica en dies de tanta solemnitat.

Vingué l'any 1835 y ab ell l'incendi del Monestir; y les despulls d'aquest gran Princep que tota sa vida havia lluytat per la llibertat de la Patria, al crit prostituit de *Libertat* varen ser tretes de sa tomba per una turba de miquelets forasters befades y cremades.

Al restaurar-se l'Monestir els cavallers del hàbit del Sant Sepulcre del Capitol de Barcelona, costejaren l'actual monument commemoratiu al Comte, qui havia vestit el mantell de la citada Ordre, y qual inauguració va ferse l'15 de Setembre de 1895, en la diada de l'hermosa festa de la Corona poètica dedicada a Santa Maria de Ripoll.

R. aguer



VÉNUS

XXVI.

Les fases de Vénus es vegeuen per primera volta en el mes de Setembre de 1610, per Galileu, qui en presencia de semblant espectacle experimentà un goig impossible de descriure, atés a que testimoniaba eloquèntment a favor del sistema de Copérnich, demostrant que, com la Terra y la Lluna, els planetes reben sa llum del Sol. Quan s'affirma que dites fases foren vistes per primera vegada pel mes de Setembre de 1610, no deu creurens per això que no existissin avanç, sino que fins aleshores no s'havien dirigit els aparatos òptichs sobre l'planet, essent insensibles a simple vista ses variacions.

Segons costum de la època, l'ilustre astrònom disfressà son descobriment baix un anagramma pèra justificar sa autenticitat en cas de rivalitat, y pèra pendrers temps a fi de continuar y perfeccionar ses observacions. Acabà son escrit ab eixa frase:

*Hec immatura a me jam frustra
leguntur, d. y.*

lo qual vol dir: «Aqueixes coses no madures y amagades encara pels altres, han sigut

llegides pèr mi.» Sobre aytal criptogram no es cert que serà molt difícil descobrirhi les fases de Vénus?

Nostres pares eren prou ingeniosos, y avuy en dia certa descobriment no hagueren sigut disputats ab tanta furia, si els senyors astrònoms haguessen fet us qualques vegades de la mateixa astucia. S'hi troven en la frase esmentada 34 lletres. Colocant-les en ordre diferent ne surten les següents paraules, les quals comprenen tot el descobriment:

Cyntiae figuræ emulatur mater amorum.
«La mare dels amors segueix les fases de Diana.»

Galileu no deixaba de esser astut. Dos mesos després, el pare Castell li pregunta si Vénus tenia fases, y li responia: «Em trobo mal de salut, y em complau més el llit que la rosada.» Y fins el penúltim dia del any no feu públiques dites fases.

Té Vénus un satèlit? Deu tenirne més be dos que un, respondueren els amichs de Cassini a n' els adversaris de aquest astròlech. Molts abriguen la ferma convicció de haverlo vist, pro la qüestió està encara avuy per resoldrer. A mitjans de la centuria divuit es creya ab això tan resoltament, que el rey de Prussia Frederich el Gran proposà donarli el nom de son amich d' *Alembert*, a lo qual aqueix il-lustre geòmetra s'oposà per medi de la següent carta:

«Vostre majestat me fa l'honor de volgues batejar ab mon nom a un nou planeta. Ni soch tan gran pera constituir en el cel el satèlit de Vénus, ni prou fort pera serho en la Terra, y em trovo massa be ab el reduït espay que ocupo en el mon de aquí baix pera ambicionar un altre firmament.»

El planeta Vénus ofereix molta gran semblaça ab el nostre, iguals elements astronòmichs, la mateixa magnitud, identicis volums, el mateix pes y igual densitat, sola que s'trova dos vegades més aprop del Sol que nosaltres.

Des de ls origens de la poesia antiga que l'fa apareixer al matí avanç del dia y a la tarda avanç de la nit, atragué cap ab ell els pensaments contemplatius, y Vénus fou la estrella de tots aquells a qui agrada somiar a la tarda, des de l'pastor a son retorn de la pradera fins els amichs de cor, quals ànimés s'ensopeguen durant la nit.

En la Etat Mitja un bon pare feya un viatge extàtic a Vènus, y sois veys en el planeta jovingels de una bellesa encantadora, vivint en el si de la mes completa felicitat: eren pera ells els esperits directors de aquell mon, car es creya en altre temps que una legió de angles o de genis obtenien la direcció de cada una de les esferes celestes.

Mes endavant l'autor de Pau y Virginia, feu de Vènus la més maravellosa de les descripcions; era un Paradis terrenal. En nostres dies, el poeta de les *Contemplacions*, visitant la antiga illa de Cíteres, que sols es avuy una roca pelada y deserta, eleva son pensament cap al Cel y busca en ell lo que fou en altre temps la morada de Vènus.

JOAN DEOP.



NECESSITAT de la BENEFICENCIA LOCAL

IV.

Pariavem en nostre últim article de les diferents classes de pobres, y encara que 'n la divisió general els hayiem comprés a tots, sota un o altre dels seus membres, avuy ens sembla que no serà de més especificar y subdividir el grupo de pobres que 'n deyem d' ofici, puig que aqueixos sou, sens dubte, els que més intrigan en l'ordre públic, moral y socialment.

Y baix aquest aspecte, que 's el més capdal, podriem dividirlos en pobres noscius y en pobres innocents, en ordre a la moralitat, y en pobres més o menys noscius o innocents en ordre a la societat.

Entre 'ls pobres d' ofici altament noscius moralment hi han aquests cantaires de vèndors asqueroses y vergonyants, que a voltes son ceguets, a voltes el fan y gaire-bé may ho son. Aytals pobres, les autoritats deurien privarlos en absolut llur ofici en cada poble, per dos rahons; primera, per ses cansons escandaloses, segona, perque ab el *mirallet vert*, hi fan saltar els quartos qu' es una *frisessa*, donchs aquells diners demà faran prou falta al qui 'ls ha donat.

Qui sigui amant de la cultura d'un poble

jamay podrà soportar que s' ensenyin baixesses als seus habitants y menos si son tant inconscients, com ho es la classe treballadora. Mirar donchs ab indiferència aytals qüestions, es senyal de que, qui pot privarho y no ho fa, o bé es que tant se li 'n dona, o bé que està consumintse del mateix mal. Y prescindintne de tot això, que hi guanyan els pobrets del poble o de la vila?

Entre 'ls pobres d' ofici que moral o socialment son més o menos innocents, hi recordem als húngaros, als que *toquen* pels carrers pianos de manubri o altres instruments, als gitaneis, als acróabtes, baillarins, pallassos, etc., als cantants de café y de carrer que son ceguets, als esgarrats, als obrers sensa feyna, que may han sigut tals obrers, als del sistema de *gran memorial* que sens vergonya, fingint tenirne molta, demanan una almoyna per molts conceptes, pro may per amor a Deu, als pobres falsos que mendiquen vestits de frares o de monjes, als que simulen esser captaires d' alguna hermita o delegats d' alguna associació benèfica, etc., etc., es dir, a tots els que saben posar endonya el timo pel sistema de perdigons.

A tota aquesta lladregada de gent gandula, viciada, inmodesta, impertinentia, que si no esploten la bondat, roban les viandes; que may suministren al proxim més que danys morals o materials, ha de tenirloshi un poble les portes obertes?

Podrà dirse de ilurs autoritats locals que aytals libertats tolerin o autorisin que vetllen pel be moral y material dels seus subordinats?

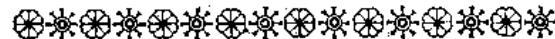
Y si 'l poble no hi guanya res ab tota eixa xusma, el pobret de veritat hi pert molt. Tan debò poguessem reunir en un sol pilòt tots els diners que aquests consegueixen ab els seus enginyos més o menos legals durant un any, que aleshores tal volta els nostres compatriots obririen l' ull a una realitat, que avuy els semblarà sens dubte una migrada y fantàstica ilusió, y aleshores tal volta també hauria arribat l' hora d' obrirse secrets altament indignes de certa gent que prevaileixents de la seva personalitat y de la finesa y formalitat de la seva paraula, embauquen, ab supostos falsos, al públic, xupant aixís una bona sava, donantloshi no res que el pobre pateixi ni que 'l poble estigui sempre molestat.

GLOSA en el llibre I DE L' ENEIDA

Les ires de Junón per l'aigua son esteses
i sospirant esguarda el joveinc capdill
peu dret sobre l'avili breçat en el perill
com roden els companys en mitj d' ones enceses
¡Oh si en els murs de Troia pogués are morir!
clama aixecant les mans en la negró impetuosa:
mes ha fletxat Neptú la capa tenebrosa
i ha vist al océa remoure's i engolir.
Suprema indignació! Als vents d'Eòl destria,
als fugitius vaixells beata calma envia
i el triomfal trident passeja am pas planer.
¡Oh fill de Vénus! réma valent cap a la platja,
ja has començat: no paris aprés el teu romiatje.
Sofreix: tú plantarás el gegantí xiprer. (1)

J. GROS i RAGUER

(1) Alusió a Roma glosant a lo que diu Virgili:
que s'alsa com el xiprer entre ls vimets. (Égloga I)



COMARCA

Santuari de Nuria

El diumenge ultim acudiren al Santuari de Nuria en curría feta innombrables devots de la Verge dels pastorets, regressant en sa majoria el dia següent festivitat de Sant Jaume.

**

En la matinada del dia 24 els voltants de Nuria estaven blanxs, de la rosada, lo qual donà ansia de abrigarse, puig la fresca era casi fred.

*

Les funcions religioses se celebraren ab solemnitat y foren molt concorregudes.

EL CORRESPONSAL

Bruguera

En els dies 31 del corrent, 1 y 2 de Agost

pròxim celebrarà aquest pintoresch poble, del districte municipal de Ribes, festeigs religiosos y profans ab motiu de la festivitat de son Patró, Sant Feliu.

El programa de festes es el següent:

Dia 31. A les tres de la tarda, trilleig de campanes; al vesprejar solemnes completeness.

Dia 1. A les 10 del matí, Ofici solemne ab música, després sardanes en la plassa del estudi y llevants de taula. Per la tarda, rosari; en acabat, sarau, com també per la nit, en dita plassa.

Dia 2. Avans y després del Ofici, sardanes al llòch referit. A les tres de la tarda, solemne processó y, terminada, sarau, que s'reprendrà per la nit en l' expressada plassa.

La orquestra de Ribes, aumentada ab músichs de Ripoll, dirigida per l' entès Director D. Joan Reixach, cumplirà els nombres musicals del programa.

Com la cullita de blat aquest any es presenta bona, com aixis en palla, la festa major serà sens dubte molt animada.

Perque les guilles causan extraordinari dany, s' accordá exterminarles ab veneno, emprò ha resultat no més algú gos mort als voltants del poble.

Si plougués aviat, la cullita de patates també podria resultar abundantosa.

EL CORRESPONSAL.

Ribes

Sembla que com hi ha molts forasters, s' projecta que la festa major, celebradéra el dia de la Mare de Déu d' Agost, resulti atractívola.

Diumenge ultim, al matí, arribà el batalló de cassadors de Estella y un esquadró de caballeria de Almansa, continuant el passeig militar cap a Puigcerdà, regresant-ne el dia 28 pel matí, sortint després de Ribes en direcció a Ripoll.

Els veïns que de nit hem de dependir de la claror elèctrica demaném que si es vol fer cinematògraf no s'ens deixi a les fosques,

com ens passà en la nit de Sant Jaume.

Ja's coneix Lluís que V. es l'únic que no té contrincant aquí a Ribes, per això a cada pas tenim carregades, però no dormir que l'any es molt llarg.

El municipi d'aquesta vila, segons se diu, té en projecte el fer un hermós pont sobre l'riu Freser; l'emplassament serà al entrar a Ribes, ahont comunicarà ab el nou passeig de la Font de la Margarideta que falta acabar; dita millora serà una gran ventatja pel veranejant y de moltes condicions per poguer facilitar l'ensanxe de Ribes.

Tot això mereix molts elogis pera la digna corporació d'aquest municipi.

EL CORRESPONSAL.

St. Joan de les Abadesses

Degut a les gracies especials (que per fins particulars) el nostre Sr. Batlle acostuma concedir als establiments de que puguen tenir obert durant tota la nit, en la del dilluns al dimarts, com a final dels efectes qu'acostuma portar el joch, es promogué un gros escandal en el cafè de Joseph Salvadó, que gracies a l'intervenció del sereno y amos del establiment pogué evitarse un disgust y que tot quedés reduït a trencar vidre y alguna cadira.

A la matinada del dimecres quedà aquella vila sensa llum per haverhi hagut alguna averia en la central elèctrica. A l' hora en que escrich les presents ratlles estem encara a les fosques, prò ningú s'amohina, perque aquest vecindari ja hi està acostumat a caminar a les fosques, més ben dit (ab els ulls de la fe....)

El dijous nostre Ajuntament celebrà sessió ordinaria ab assistència també de la junta municipal. Oberta la sessió y després de firmada l'acta anterior, es donà compte del dits assumpce (Can Barraca). Les minories tenien la pretensió de que l'Ajuntament se'n fés solidari del citat assumpce, de qui actualment no pot fersen de cap de les maneres, per quina causa s'creuaren varies frases entre l'concejal Sr. Roqué y l'secretari del

Ajuntament Sr. Rodá. Després de tractats alguns altres assumptes d'escassa importància s'aislà la sessió, entrant acte seguit a la de junta municipal, quin objecte era l'aprovació dels dos reparts que han de regir durant el present any en la parroquia de pagès. Com que s'questió de què dita parroquia tindrà de pagar onze mil y pico de pessetes en lloc de les tres mil y pico que pagaba, naturalment els concejals de pagès han mirat tots els forats per veurer ahont lograrien amagarse... però al final han firmat.

Estem en plena sega, prometent esser molt abundant la cullita del blat, pero en cambi les tardanies començen a sufrir els efectes de la sequedad que de no plouer aviat serán ben escasses.

Fa dies que per nostre ajuntament s'havien d'haver publicat alguns bandos respecte a higiene, gossos etc., etc. pero, jcahl assí s'acostuma a tocar a bon temps quan hi ha la pedregada sobre.

Els que senten verdader amor al art de Talia tindrán ocasió durant lo que resta del present estiu de poder complauers ab plaber. La companyia de sarsuela qu'actuava en el cafè de n Joseph Colomer, ha passat al cafè de la Vda. Bellapart, per haberselhi fet tal volta proposicions més acceptables, y'ls que contribueixen al cafè Colomer han contractat una companyia dramàtica. La primera dirigida per Enric Torrijos y la segona per Enric Casals.

EL CORRESPONSAL



NOVES

Diumenge últim a les sis aproximadament del matí el batalló de cassadors de Estella y l'esquadró de caballeria de Almansa reprehengué el passeig militar cap a Ribes y Puigcerdà, després de haver oït missa que resà el capellà del batalló en la plassa de la Constitució, ahont s'improvisà el corresponent altaret.

Ahir regressaren pel matí y per la tarda sortiren en direcció a Sant Joan de les Abadeses.

Ens hem enterat ab satisfacció que ja es-tà entre nosaltres la familia de nostre sus-criptor D. Anton Janer, vehi de Barcelona.

Celebrarèm que 'ls provi l' estiuex en nostra hospitalaria vila.

Dilluns, com teniem anunciat, per la tarda els noyets de famílies en general domiciliades en la plassa del Mercat celebraren carreres de cercols, disputantse un bon nòm-bre de cintes regalades per nenes casi totes del barri; a seguit la mateixa cobla que ame-nisà el festival executà varies sardanes, tocantue també sis o set de 9 a 11 de la nit, congregantse per tal motiu una gentada en dita plassa, arribant els sardanistes a formar set o vuit rodones de molt radi.

Les nenes que regalaren cinta presencia-ren les carreres de cercols desde la balconada de la habitació dels amos de «La perla» y un balcó de vora dita balconada de la casa Hotel Monastir, adornats ab boix y banderes espanyoles, haventhi la de les quatre barres a lo llarg de les baranes.

A la plassa s'hi alsà un arch recubert de boix ab l' escut de Ripoll y banderes espa-nyoles com aixís en els puntalets del tancat en que 's verificà el susdit festival infantil.

La primera sardana, de les tocades des-prés de les carreres de cercols, fou ballada pels noyets y nenes susdits, obsequiant, des-seguida de acabada, la Comissió a aquells ab carmetlos y a n'aquestes també ab carmetlos empró en vistosa combinació artística de paper.

Ens extranyà que no 's coloqués en l'arch, al menys a un costat del escut de Ripoll la bandera catalana, com se verificà ab l' es-panyola fent costat al referit escut ripollès col·locat també, y al mitj, de la barana del seti de la presidència.

Desde uns quinze dies a n' aquesta part, no fan falta cap tarda, entre una y dues, en el punt conegut pel *Prat* (prò de l' altra part de riu) uns quants joves de diferents edats que, sens reparar en que 'ls vegin, se despu-llen tranquilament y ab el traje d' Adam es-

passen mitja hora o una banyantse y jugant per les vores del riu Freser, sens que, no obstant l' immoral espectacle que venen donant diariamente, s' hagi vist may ni la sombra de un agent de l' autoritat.

Suposem que a dites hores els encarregats de la vigilancia pública estarán ocupadíssims en..., no obstant no podem menys de cridar la atenció del Sr. Alcalde sobre dit assumpte y confiem farà cumplir les ordenances municipals, a fi d'evitar que 'ls veïns de les afores es vegin obligats a presenciar tant vergonyós espectacle y que tant desdiu de la moralitat y cultura ripollesa.

Segons un diari de Barcelona «Entre el vecindario de Ripoll ha cundido la idea de abrir una suscripción para construir un cuar-tel, en el que podrían alojarse dos compañías de infantería, en el caso de que se accediere a que se estableciera allí un cantón militar».

No sabem altra cosa de lo transcrit sino que un colaborador nostre, en el número 96, correspondiente al dia 28 de Agost de 1909, recomenà s' embestís la construcció de un quarter en nostra vila, indicant fórmula per aytal consecució, y ens sembla que ha pas-sat lo que ja va pronosticar, o siga «Veyánsi si podré donar l' enhorabona, o si com me crech ningú es cuidará de res, porque es ja un vici entre nosaltres que volém que 'ns ho portin tot plomat y cuij y fins que 'ns ho liquin a la boca.»

Havem rebut els quaderns 59 a 63 del *Diccionari de la llengua catalana*, nova edició enciclopèdica ilustrada, que publica la casa Salvat y C. S. en C., els quals comprenen de la paraula *Santa Olalla a Superior*. No sois aquells quaderns acredeny y sostenen la importància de l' obra en sa part de lèxic, sino que en la part de ilustració que 'ls accom-panya són en molt superiors als anteriors per les vistes de les pintoresques comarques que s' hi escauen a repartir. En la impossi-bilitat de ferne una ressenya completa, que seria llarga y interessant, vegis els títols de dites lámunes: Ripollès y Vall de Ribes (vis-tes fotogràfiques). Pallars (mapa comarcal a varies tintes). Penadès (idem.). Xocolater (eines del ofici). El Vallès (vistes fot.). Retrats de celebritats corresponents a les lletres H, I,

J. y L. Ribera d' Ebre (vistes fot.). Retrats corresponents a les lletres LL y M. La Selva (vistes fot). Ponts (colecció de vistes de ponts notables de Catalunya, Rosselló, etc.) Plana de Vich y Alta Montanya (vistes fot.) Sepulcres (colecció de sepulcres notables de reys, nobles, abats, prehistòrichs, etc.)

Dita importantíssima obra la recomanem a nostres lectors.

En la present temporada d'estiu a ben segur que per les detestables notícies que corren respecte l'*colisseu* del Casino, el punt de reunió de la Colonia estinenca y de moltes famílies ripolleses serà el bonich teatre de la Acadèmia Catòlica, qual Junta dedica la funció teatral y vetllada literari-musical de demà a dita Colonia.

En la nit de Sant Jaume la Congregació Mariana de Sant Lluís Gonçaga dedicá una vetllada literaria-musical a son nou Director Mossen Jaume Masoliver, Pbre., a la qual forem invitats, corresponent ab gust a la finesa.

El discurs d'obertura, llegit ab vivesa per sou autor En Pere Portell, deixà al auditori molt ben preparat, ab ànim de fruir, com en efecte esdevení, perque 'ls treballs que seguiren sostingueren l'interés que despertà el Sr. Portell ab son magnífich parlament.

Les poesies «Pena y consol», per Joseph Maideu, el quadret literari «La cadarnera» per Joan Orriols y «Mostres d'amor» per Joan Moreno, treballs exprofessos de la vetllada arrencaren aplausos ab multa justicia; agràdà molt la poesia patriòtica «Les llàgrimes del avi» ben avivada per Enrich Palau y promogué rialles la poesia festiva «El testament de D.^a Quiteria Xarrupa», llegit ab puntualisació per En Pere Santanach, tancant la vetllada un discurs ben aproposit que llegí el president, Jaume Pia.

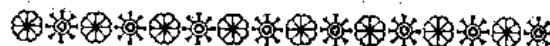
El homenatjat Mossen Jaume Masoliver endressà quatre mots de agrahiment als «Lluïsos» per l' obsequi referit y d' atenció als concorrents que ompliren el local de gom a gom.

A seguit del festival literari, per jovenets de la Congregació es posà en escena la pessa

cómica en un acte «Cómichs en doina», ab molta trassa y justesa. Els actors de dita pessa se'n portaren xordorosos aplausos.

Com en las vetllades anteriors tothom se retirà satisfet.

Colonia Escolar. Demà, diumenge, en el tren ordinari del matí, arribarà la d'enquerany, composta de vintisset noyes ab dues mestres. Ripoll les espera ab delera pera poguer tenir en son si, durant una tempora-deta, a les xamoses expedicionaries, que venen a buscar forces y a referse ab els aires purs d'aqueixes valls encantadores, y a nutrirse ab els aliments sanitosos y aigües purificadores, sos tendres cossos sempre minats pera els qui han de viurer en certes condicions a les grans urbs, ahont se respiren sempre aires viciats. No dubtem que, aixis com en els anys anteriors, retornaren a llur cases plenes de salut y fentse llenyunes de la hospitalitat ripollesa, en el present creixerán els esforços de tot el veïnat, tractantse de noyes delicadetes per temperament, pera ferles agradable y profitosa en tots sentits sa estancia en nostra Comtal Vila.



Moviment de població

Del dia 15 al 28 de Juliol

Nascuts: Teresa Serra y Vidal.—Joseph Puig y Currius.—Anton Vilas y Meler.—Francisco Peix y Picart.—Pere Formatgé Coll.—Ramón Puig y Rodellas.—Lluís Martínez y Izquierdo.—Joan Coll y Bosoms.—Maria Sala y Figueras.—Dolors Piella y Palou.—Ramón Gomez y Amare.

Defuncions. Francisco Peix y Picart, 1 dia.—Maria Soldevila y Bassaganya, 4 anys.—Dolors Pujol y Calull, 1 any.—Maria Currius Casanova, 54 anys.—Llorens Franquesa y Font, 1 any.—Victoria Guix y Casals, 70 anys.—Martí Tort y Villa, 7 mesos.—Joan Terradellas y Serrat, 92 anys.—Joseph Villaret y Plaja, 40 anys.—Joaquina Pellicer y Casadesús, 31 anys.—Joseph Sala y Samora, 2 anys.—Rafel Vila y Juncá, 60 anys.

Matrimonis. Salvador Jordà ab Pilar Ventura.—Feliu Abel ab Magdalena Casamitjana.

RIPOLL: Impremta y llibrería de Llorens Bonet, carrer de St. Pere, 16.